

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนชายและหญิง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือของประเทศไทย จากผลการวิจัยโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบจำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน (Two – way ANOVA with unequal n 's version) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในเพศชายและหญิง พบว่า คะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเพศชายนั้นมากกว่าคะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างเพศชายคะแนนมีเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐวดี วิจิธรรม (2539) ซึ่งได้ทำการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 795 คน พบว่านักเรียนชายยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักเรียนหญิง และงานวิจัยของ จำเรียง ภาวิจิตร (2518 อ้างถึงใน พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า , 2528) ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับสังคม และครอบครัว ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 จากทุกคณะปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทดลองมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในหมู่นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงแตกต่างกันมาก ร้อยละ 39.83 ของนักศึกษาชายเห็นว่าไม่ควรปฏิบัติเลย ขณะที่ร้อยละ 83.33 ของนักศึกษาหญิงเห็นว่าไม่ควรปฏิบัติเลย

ส่วนการวิจัยในต่างประเทศนั้น Sarrel (1972 cited in Roscoe, 1973) ได้ทำการศึกษาและสำรวจนักศึกษาในวิทยาลัย พบว่าเพศ เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ คือเพศชายจะมีเจตคติในทางบวกต่อการมีพฤติกรรมทางเพศ และเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ ร้อยละ 60 ของนักศึกษาเพศชายมีเจตคติในทางบวกต่อการมีพฤติกรรมทางเพศและเห็นดีด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในขณะที่ร้อยละ 40

ของนักศึกษาเพศหญิง มีเจตคติในทางบวกต่อการมีพฤติกรรมทางเพศ และเห็นดีด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

จากผลการวิจัยในข้อนี้แสดงให้เห็นว่า สังคมเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน Schur (1984) ได้กล่าวถึง กฎเกณฑ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของเพศชายและหญิงในสังคมว่ามีความสำคัญต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมาก กล่าวคือ พฤติกรรมทางเพศของเพศชายและหญิงนั้น เป็นผลมาจากการที่สังคมมีบรรทัดฐานเป็นเกณฑ์สำคัญในการควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ของทุกคนในสังคม สำหรับพฤติกรรมทางเพศก็มีบรรทัดฐานที่เป็นเกณฑ์ในการควบคุมพฤติกรรมทางเพศเช่นกัน ดังที่ Schur กล่าวว่าบรรทัดฐานทางเพศ จะทำหน้าที่ควบคุมและประเมินพฤติกรรมทางเพศของเพศชายและหญิง ซึ่งบุคคลในแต่ละสังคมจะยึดเกณฑ์บรรทัดฐานในสังคมของตน เพื่อใช้ในการตัดสินพฤติกรรมโดยบุคคลจะรับบรรทัดฐานนี้มาจากกระบวนการสังคมประภิด (Socialization) หากเกิดการละเมิดบรรทัดฐานทางเพศนี้บุคคลจะถูกสังคมประนามและดูหมิ่นเหยียดหยาม โดยเฉพาะเพศหญิงที่เน้นในเรื่องการรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะถึงวันสมรส และต้องรับผิดชอบมากกว่าเพศชายทั้งในทางปฏิบัติและในทางศีลธรรม เมื่อมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแล้วมีผลทำให้เกิดการตั้งครรภ์ เพศหญิงจะเป็นฝ่ายที่ถูกประนามจากสังคม

ซึ่งบรรทัดฐานทางเพศดังกล่าวนี้ มีลักษณะเดียวกันกับขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย โดยสังคมไทยได้มีการสร้างกรอบประเพณีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ โดยเฉพาะเพศหญิงที่ให้ความสำคัญกับการรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะสมรส พร้อมทั้งปลูกฝังเจตคติในเรื่องดังกล่าวให้กับเพศหญิงตั้งแต่เด็ก เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส (ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, 2524) และปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะตามมา เช่น การตั้งครรภ์ก่อนการสมรส เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่าระดับชั้นเรียนและเพศนั้นมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน (Interaction) ต่อความแตกต่างของคะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยคะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเพศชายสูงขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างเพศชายในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนผลการวิจัยในเพศหญิง พบว่า คะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำลงตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่าในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้จากการที่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ค่านิยมหรือเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ จะมีลักษณะที่มีบรรทัดฐานของสังคมเป็นตัวกำหนด เนื่องจากในช่วงวัยรุ่นตอนต้น เป็นวัยที่เพิ่งจะก้าวจากสังคมของเด็กมาสู่สังคมของผู้ใหญ่ ประสบการณ์การเรียนรู้ในสังคมมีน้อย ทำให้วัยรุ่นตอนต้นยังมีการยึดกฎเกณฑ์ของสังคมมากกว่า ดังที่ Kohlberg ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นตอนต้นจะเป็นวัยที่เชื่อในการกระทำที่ดีและถูกต้อง โดยต้องทำในสิ่งที่มีความคาดหวังของครอบครัว และกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด ดังนั้นหากพฤติกรรมใดผิดจากกฎระเบียบหรือประเพณีของสังคม จะถือว่าพฤติกรรมนั้นผิดและไม่สมควรประพฤติปฏิบัติ (Kohlberg, 1969 cited in Perry and Bussey, 1984) ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย เป็นวัยที่จะก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ที่มีความสามารถทางสติปัญญาเจริญเต็มที่ มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ ตั้งสมมติฐานในปัญหาต่าง ๆ ได้ สามารถจำแนก วิเคราะห์ เปรียบเทียบแนวคิดต่าง ๆ ได้ดี (ปราณี รามสูต, 2528) จากความสามารถนี้ทำให้วัยรุ่นเริ่มมีการคิด วิเคราะห์และเปรียบเทียบแนวคิด ตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ ในสังคม และนำไปสู่การปรับแนวคิด ค่านิยมในสังคมให้เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ดังที่ Piaget (1967 อ้างถึงใน พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์, 2530) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของวัยรุ่นว่าจะพัฒนาควบคู่ไปกับพัฒนาการทางสติปัญญา โดยพัฒนาจากการยึดกฎเกณฑ์จากผู้อื่น (Heteronomous) ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นที่บิดามารดาหรือผู้ใหญ่มีอิทธิพลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างชัดเจน ทำให้เด็กยึดถือความถูกต้องในลักษณะกฎเกณฑ์ตายตัว (Fixed rules) มาเป็นการมีกฎเกณฑ์เป็นของตนเอง (Autonomous) โดยจะเริ่มในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นระยะที่เริ่มพัฒนาจริยธรรมไปสู่ความคิดที่เป็นของตนเอง ใช้เหตุผล โดยคำนึงถึงความยุติธรรมและพิจารณาจากผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำด้วย แต่การที่วัยรุ่นจะปรับความคิด ค่านิยมต่อเรื่องต่าง ๆ ในสังคมให้เป็นอย่างไรนั้น วัยรุ่นยังคงได้รับอิทธิพลจากมาตรฐานของสังคมอยู่เช่นกัน เช่น พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จะได้รับการยอมรับถ้าเกิดในเพศชายมากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้การที่วัยรุ่นตอนปลายซึ่งอยู่ในช่วงที่จะมีวุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ มีประสบการณ์มากขึ้น สามารถที่จะขยายตนไปสู่สังคมต่าง ๆ ได้กว้างขึ้น มีความสนใจในเพศตรงข้ามและการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น และสังคมไทยมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมเป็นมาตรฐานเชิงซ้อน (Double standard) คือเกณฑ์ที่พิจารณาว่าเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ยอมรับได้เฉพาะสำหรับในเพศชายเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ผิดและยอมรับไม่ได้ในเพศหญิง (Reiss, 1980) ด้วยเหตุนี้อาจมีผลทำให้วัยรุ่นเพศชายตอนปลายเกิดเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าในช่วงตอนต้น

แต่สำหรับผลการวิจัยในเพศหญิง พบว่า คะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำลงตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งตรงข้ามกับเพศชายที่คะแนนสูงขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น

จากการที่วัยรุ่นเพศหญิงตอนปลายมีเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่าในตอนต้นนั้น อาจเกิดจากการที่วัยรุ่นเพศหญิงตอนปลายมีการเรียนรู้ว่าสังคมยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในเพศชายมากกว่าในเพศหญิง (Reiss, 1980) และช่วงวัยรุ่นตอนปลายนั้นวัยรุ่นมีพัฒนาการทางสติปัญญาอยู่ในระยะที่มีภูมิทัศน์ของตนเอง (Autonomous) คือ มีความคิดที่เป็นของตนเอง ใช้เหตุผล โดยคำนึงถึงความยุติธรรม และพิจารณาจากผลที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งเพศหญิงมักเป็นฝ่ายเสียเปรียบเพศชาย ดังที่ Kinsey (อ้างถึงใน วรรุญญ กุลดิลก , 2541) ที่ศึกษาถึงผลเสียที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส พบว่า อาจเกิดการตั้งครรภ์ อันตรายจากการทำแท้ง อาจทำให้เกิดการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ ความรู้สึกผิดที่ต้องสูญเสียพรหมจารีัย การกลัวสังคมไม่ยอมรับ เกิดความรู้สึกลัวว่าเพศชายที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้นจะไม่ยอมสมรสด้วย อาจถูกดูหมิ่นว่าใจง่าย และเป็นภาระทำให้ผิดศีลธรรม และนอกจากนี้วัยรุ่นตอนปลายมีประสบการณ์ทางสังคม จึงเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตนให้เหมาะสมในสังคม ระวังระวังในความรู้สึกของผู้อื่นที่มีต่อตนเองมากขึ้น สามารถมองเห็นการปรับปรุงตนเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมในแง่ที่ตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น (ตำนานวัชรศิลป์ , 2539) จึงทำให้วัยรุ่นเพศหญิงตอนปลายมีเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่าในช่วงตอนต้น